

K
A
L
E
N
D
Á
Ř
Í

červenec 1973

LEDEN 1974

SILVESTROVSKÝ
DOBRUŠSKÝ
KRASOV TIPNÍK

K
A
L
E
N
D
Á
Ř

DOBRUŠKA

III. KRASOV TIPNÍK 1973-74

vám pžináši

Novoroční přání	1
Psal se rok 1900	3
Pokyny předsletové 1912 - O jídle a pití	7
Inzerát na kino v Dobrušce z roku 1926	7
Život je i pružas - Nadílka sv. Antonína	8
Z útrob škol	9
Z galerie dobrušských lidiček	11
<i>Ze svých pamětí vytáhl na světlo Karel Venclík</i>	
Svatební šok - Pro ochotu zestárl	12
Společenská kronika	13
Společenská klinika	13
Z našich JZD - Když třešně zrály	14
Veleteče - Páni, dámy, taneční začaly	15
Máte z divadla nějaký veselý zážitek, MISTŘE?	16
Zprávy Závodního klubu JAS Dobruška na leden 1974	17
Plesová sezóna začíná v lednu 1974	18
Zprávy KINA 70 na leden 1974	19

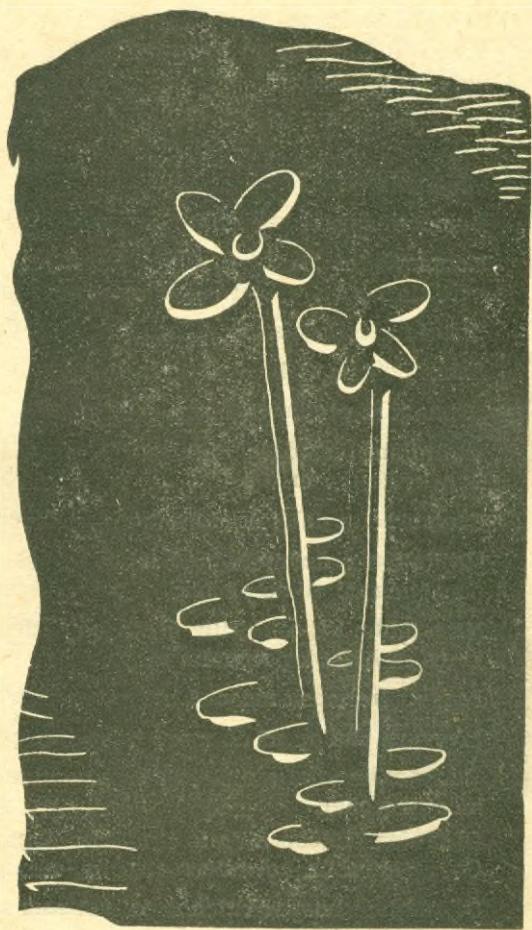
DOUŠKA PRO ZASMÁNÍ ODBĚRATELŮM:

Roční předplatné na 11 čísel Kulturního kalendáře na rok 1974 v částce Kčs 15, račte s úsměvem zaplatit přiloženou složenkou. Kdo RYCHLE PLATÍ, dvakrát platí! !

Nové přihlášky na další ročník vděčně přijímá ústně i písemně národní výbor. Předplatitelům zasiláme poštou a vyplaceně.

REKLAMACE omezila redakce na minimum.

Je-li snad někdo z nových adresátů, komu stačí jen zaslané lednové číslo (toto) a k dalšímu odběru nemá chuť, poukáže složenkou jen 2 Kčs.

Novoroční přání...

KOMINÍCI BY CHTĚLI,

aby jich bylo alespoň tolik, že by si na ně mohl sáhnout každý Dobrušťák a turista v Dobrušce alespoň jednou za rok pro štěstí.

KOMINÍCI SI NEPŘEJÍ,

aby přibývalo ve městě komínů, které popílkem stírají jejich výsadu být černými od hlavy až k patě (pomalu by byli k nerozeznání od ostatních).

Co komu přát...

Domovní správě samoobsluhy při údržbě bytového fondu.

Komunálním službám k udržení stavu pracovníc zvláštní úlevy při interupci a přiděl bromu pro muže tamtéž.

Sokolu alespoň jedno vystoupení AUS Víta Nejedlého ročně.

Zahrádkářům Celiny místo intravilánu ve městě.

„Čímanům pro sebe“ činky od Zdražily.

Majitelům soustředěných garáží partu Měst NV pro úklid za jejich královstvím.

Restauracím další prodejní buňky Jednoty na výpomoc.

Majitelům prázdných bytů takovou výstavbu ve městě, aby k nim do nájmu už nikdo nechtěl.

Národnímu výboru příliv členů od těch společenských organizací, které se hlásí k potřebám města.

Prodejnám masa masový rozvoj vegetariánismu.

Pivovaru studnu až do moře u protinožců.

Uživatelům telefonních stanic urychlení vědecko-technické revoluce na poště.

Občanům Mělčan a Pulic studánky neubývající živé vody.

Obyvatelům na Belvederu střechy imunní proti uraganu.

Čtyřstoleté hospodě tichou klimatizací a odhlučňené židle.

Automobilistům parkoviště na všech chodnících ve městě.

Svazarmu dostatek hnojiv na porosty za plotem a na chodníku.

Mládeži park kultury a oddechu a přiděl výkonných zesilovačů pro jejich hudby.

„Soumenům“ hučky ala Konyáš, džiny ala Žalman, účesy ala vodník od valského mlýna, faldovačky ala Věk na cestách, chůzi ala námořník Pepek.

VŠEM OBČANŮM SPOKOJENOST V NOVÉM ROCE A HEZKÝ ŽIVOT
V DOBRUŠCE.

Psal se rok **1900**

když pan starosta Josef Vondra s obecním zastupitelstvem schvaloval „Policejní řád města Dobrušky“.

Nebyla tedy ani tato doba bez starostí s veřejným pořádkem a městský bubeník dával občanům na vědomí, že přestoupení tohoto řádu tresce se v základě § 35. obec. zřízení pokutou od 2 korun až do 20 korun, pro případ nedobytnosti téže vězením od 6 do 48 hodin, nehledě k tomu, že přestupek takový dle platných zákonů soudně nebo politicky zvláště stíhán bude.

Koukněmež se tedy do tohoto řádu a posuďmež, co tehdy hlídáno a stíháno bylo i když auta nejezdila a hlavní ulice dlážděné kočičími hlavami brázdily koňské i kravské potahy. Posuďmež na několika vybraných paragrafech řádu, zda příkoří obecnému blahu se podobným způsobem i dnes děje a také to, jakým jazykem se tehdejší opatření servírovala.

§ 3

Číslo popisná budtež zcela znatelně na průčelí domů vyznačena. U domů starších nejdéle v 4 nedělích po prohlášení tohoto řádu. Při domech nových v 14 dnech od doručení výnosu, kterým se pro dům číslo ustanovuje.

§ 6

• Přechovávání cizích osob v domech soukromých bez výkazů a bez práce se přísně zakazuje.

§ 8

Majitelé domů neb správcové jich ustanovení, mají bedlivě přihlížeti k udržování čistoty ve staveních vůbec. Zvláště pak mají hle-

děti k čistotě v nádvořích domů; žumpy mají býti uzavřené a častěji vyklizené. Vytékání hnojivky, vylévání vody, splachů atd. do ulic a na místa veřejná, budiž naprosto zamezeno.

§ 9

... Vůbec pak budiž o to dbáno, aby hnůj na ulici vnesený dlouho na místě ležeti nezůstal a musí se místo, na kterém vnesen byl, hned po odvezení náležitě vyčistiti. Hnůj na ulici neb místě veřejném přes noc nechati naprosto se zakazuje.

§ 10

Vyhazovati neřád, popel, smetí, hnůj, jakož i sněh ze dvorů před domy, na veřejná místa na ulici, jest zapovězeno.

Co nejpřísněji se zakazuje, by se z oken a domů vůbec cokoli vyhazovalo, vylévalo, vyprašovalo, vyplivovalo a pod. činilo.

§ 11

Znečišťovati veřejné ulice jakýmkoliv způsobem, zejména pak vykonáváním přirozených potřeb, zapovídá se . . .

Pití neb napájení dobytka přímo z kašny naprosto jest zakázáno, taktéž mytí nábytku, kočárů, sudů, oken a p. u kašen a u studní.

§ 12

Stavivo musí být uloženo na takových místech, která k tomuto od úřadu stavebního byla vykázána, aby se tudy mohlo bez překážky choditi a jezdit. . . . Hasení vápna, děláni malty a osekávání dříví na stavbu na veřejné ulici jakož i prohazování písku, smí se pouze ve zvláštních případech nutných na vykázaném místě s povolením stavebního úřadu předsevzítí. Při vyvážení smetí a p. musí vůz opatřen býti tak, aby s něho po ulicích ničeho netrousilo. Rum a sněh smí se skládati jen na těch místech veřejných, která k účelu tomu byla úřadem vykázána.

§ 13

... Taktéž není dovoleno, aby vozy s nákladem neb i prázdné na ulicích a náměstích bez nutné potřeby stály.

§ 14

Zastavovati ulice, chodníky a veřejná místa bednami, sudy, zbožím, vozečky a podobnými věcmi, zapovězeno jest, když by to chůzi neb jízdě překáželo.

§ 16

Otvory do sklepů jdoucí na ulici, mají se řádně a bezpečně mřížemi opatřiti.

§ 17

Jen s úředním povolením smí se dlažba uličná vytrhovati a na ulicích kopati, ať se děje k jakémukoliv účelu. . . . Skládání uhlí na dláždění uličné jest sice dovoleno tam, kde se z ulice do sklepa hází, nesmí se však dlouho na ulici nechat ležeti.

§ 20

Padá-li sníh, mají majitelové neb správcové domů dáti jej odházeti před svými domy z chodníků a kde není chodníků, aspoň na jeden a půl metrů od domů a to hned, když přestalo sněžiti . . .

§ 23

Vepřový dobytek v stádech ku prodeji v městě z místa na místo honiti, jej mimo trh a vykázané místo prodávati, neb ku prodeji na náměstí a v ulicích nabízetí, není dovoleno.

§ 24

. . . S kočárem má se jezdit jen volným klusem a jsou ti, kdož přijíždějí z příčné ulice do jiné ulice, aneb kdož vjíždějí do domu a vyjíždějí z něho a když jedou křížem přes ulici neb rohem domu, řídit koně, aby šli volným krokem a mají ty, kdo jdou pěšky, hlasitým pokřiknutím varovati.

Honiti dobytek a jezdit po chodnících a kolem domů, kudy lidé chodí, jakýmkoliv povozem, vozítkem neb trakařem, jest zakázáno.

Povozy, těžký náklad vezoucí, poukazují se na jízdu po erárních, okresních a obecních silnicích, pročež zakazuje se jízda takovým povozům úzkými postranními ulicemi.

(a to šlo jen o vozy tažené koňmi – pozn. redakce)

§ 26

Psi nesmějí se nechati bez dohledu; velcí psi vůbec musí náhubky opatření býti . . .

§ 27

Noční doby na ulici neb jiném veřejném místě spáti, vyjímaje kramáře, panorámisty a p. v jich vlastních boudách a o trzích výročních, se zapovídá.

§ 28

Opilý, jenž buď hluk na veřejném místě dělá, neb jenž v místě své bydliště nemá, budiž odevzdán městskému úřadu k dalšímu řízení.

§ 29

Všeliké hulákání a povyky, ať za doby noční neb ve dne, které pokoj ruší, pak všeliké uličníkování mládeže, toulání se služebných

pozdě do noci, lehkomyšlné zvonění na zvonky domovní, pak klouzání na bruslích po chodnících, podléhají trestu; rovněž vypalování ohňostrojů a bengálských ohňů bez předchozího oznámení a povolení.

§ 31

Zakázáno jest při čištění oken vstupovati do oken a vypínat se, musí-li se tak státi, nechť osoba okna čistící ochranným pásem opatřena jest.

§ 32

Má se všemožně hleděti k tomu, aby se příliš mnoho na vozy nenakládalo a dobytek i jiná zvířata jakýmkoliv způsobem se netrýznila . . .

§ 34

Vyvěšování neb přibíjení plakátů po ulicích a na jiných veřejných místech může se státi jen po předchozím oznámení městskému úřadu na vykázaných místech a se svolením majitele domu.

§ 38

. . . Mrchy padlých zvířat domácích, buďtež odevzdány pohodnému k zakopání . . .

§ 40

Každý držitel pozemku, jak vlastník, tak i nájemce, jest povinen housenky a jich vajíčka, pak chrousty a jiný hmyz na stromech a keřích se vyskytující včas ničiti.

§ 41

Kotice (povázka) budiž na pozemcích všeho druhu od jich majitelů včas vyhubena.

§ 44

Hry odvážné jsou zakázány, zvláště pak se nemají trpěti na veřejných místech a při slavnostech.

§ 45

Při ubytování vojska jest majitel domu neb správce téhož povinen ubytovací komisi veškeré v domě se nalézající místnosti k volnému nahlédnutí otevřítí.

Pokud by některé z ukázek § Policejního řádu z roku 1900 vyjadřovaly i potřeby dnešní, nemusí to být podobnost náhodná. A někteří lidé se ani po 73 letech dost nepoučili – škoda.

[poznámka redakce]

Z HISTORIE

POKYNY PŘEDSLETOVÉ 1912

– O jídle a pití

... Ale, až spěchati budeš za občerstvením, pozor, kam jdeš! Jen do místností čistých smí jít dobrý Sokol, rozuměl jsi? K oslavě síly a krásy slétne se sokolstvo; pod blankytem nebeským na Letné obětovati budeme krásu a před tvářící zlatého slunce hold vzdáme síle – a ty bys chtěl potom do krčmy?

Daleko jest mne, vyčítati číši piva (však jest ho dosti a dobré!), ale myslím si, aby ti slabší bratři nezapomněli na přesnou mez muže statečného. Měl bych po starosti, kdyby všichni účastníci byli cvičenci, ti věru by ve vlastním prospěchu již hleděli, aby zachovali si hlavu jasnou, sílu nezmenšenou! Ale jak jsem řekl: K nám vždy se přilepí řada příživníků a lidí slabých, takové pak uvidíš i v místnostech, kde peleší se Venuše prodejně. Co jest povinností vaší, bratři náčelníci a starostové, zjistí-li se případ takový o členu jednoty vaší?

Vy jistě neřeknete: „Je to lidsky a není to vždycky“, z vaší nejbližší schůze výborové jediné a poslední slovo zazní: „Marš!“ Že půjde potom k jiným? Žádná škoda, přejte jim akvise takové!

Tedy, bratře, pozor, Bacchus a Venuše mizerní jsou společníci, nechoď mezi ně!

„KLADSKÁ STRÁŽ“ ZE 4. PROSINCE 1926

– Inzerát na kino v Dobrušce

Jazz Band zní sálem a jeho opojné zvuky dávají propuknouti vášním. A zatím co tajemné a smyslné melodie tohoto moderního tance unášejí tančící dvojice sálem, zazněl v nitru „Buttrfly“ vášnivý výkřik jejího ženství! Žena jest stvořena pro lásku! Běda, stane-li se předmětem choutek povrchních mužů!

Zápas, který podnikne mladá žena se svojí přirozeností, jest mistrně vyličen ve filmu „SLEČNA MOTÝLEK“.

... život je i prudlas ...

NADÍLKA sv. ANTONÍNA

Bylo to na Antonína, když se to stalo. Ale pěkně od začátku. V našem městě je sice centrální kanalizační sběrač, ale jsou i domy, opatřené dosud žumpami. Ten jeden z nich měl to štěstí, že jeho majitel, Domovní správa, sehnala z protekce fekální vůz, který se na den Antonína společně dostavil.

Přípravy na odebírání nedoceněného hnojiva, jehož výrobcem je fabrika lidského těla, probíhaly normálně za asistence Roberta, pověřence DS a obyvatel dotyčného domu. Pokud jste již nyní zvědaví, kde to bylo, tedy v objektu za poštou směrem ke kinu. Protože tento způsob je v našem městě již vzácný (ne z hlediska potřeby), ale naopak z důvodů nedostatku těchto zařízení v podmínkách konzumní spotřeby) a řada uchazečů si chtěla tuto službu zajistit i pro sebe, bylo na pracovišti živo. U drátěného plotu domu stála jízdní kola (v této chvíli ještě pojízdná), diváci čekali na provedení aktu.

A v tom to začalo. Místo nasávání výfuk (u moderní techniky není nikdy nad opatrnost) a fekálie se stříkají barevnou fontánou až do výše domu. Vše v mžiku dostává novou tvář a zcela neobvyklou fasádu. Dům, ploty (které obrosily nezvyklým popínavým rostlinstvem) i zvědaví diváci, kteří se mění v pohádkové příšery a kola, která mezi dráty se ozdobila pouťovou dekorací.

V tomto okamžiku nepopsatelné paniky a hrůzy se nad celým městem rozlévá vůně ambry a pohnojené chodníky i ulice jsou připraveny na zasetí a nabízejí neuvěřitelnou úrodu. V tomto zmatku projevily největší odvalu majitelky bytů postiženého domu. S rouškami přes nos odváděly postižené diváky do svých koupelen, kde okamžitě po katastrofě provedly očistu, protože ani tyto intimní místnosti nezůstaly při otevřených oknech ušetřeny od nadílky. V koupelnách pak docházelo k dojemným scénám a lze s jistotou prohlásit, že situace nedovolovala jakýkoliv náznak nevěry. Mezi tím stříkačky požárníků proudy vody uvolňovaly vozovky a splachovaly nejen ploty, ale také kola, skla oken a omítky okolních domů.

Pokud pro vlastní bezpečnost potřebujete znát víc, obraťte se s důvěrou na naši Domovní správu, která má všechny další podrobnosti věrohodně zaznamenané ve své kronice.

Než přijde lékař, dýcháme do nemocného až chytne barvu.

Z hodiny zdravotvědy v ZDŠ

Z ÚTROB ŠKOL

VE „DŘEVÁKU“ (z družiny)

Tibor: Dneska nám bude topit pan Grulich.

Kája: To ten pán ESENBĚ?

Tibor: Prosim tě, přece nám nebude veřejná bezpečnost zatápět.
To by to vypadalo!

U PRVNÁKŮ (v experimentálce)

Učitelka: Děti, otevřte si čítanku

Pochyba Jan: A souško učitelko, umíte vy vůbec číst?

No . . . já myslím, jestli umíte číst slabiky
dohromady, to je moc těžký.

U DRUHÁKŮ

On: Prosiím, ona mně nadává.

Učitelka: A co ti řikala?

On: Vona mi říká, že jsem hezkej typ.

U TŘETÁKŮ

Sestavují se věty na slova TRNÍ A TRNE.

Odpovědi: Táta trní.

Táta trne, aby nám neutekla máma.

MEZI ČTVRŤÁKY

Syn učitelky prosí školníka: „Pane školníku, nepodal byste mně bačkoru. Když jsem se v šatně obouval, spadla mně na lustr.“

Školník: Tak si běž říci do sborovny mamince, aby ti ji sundala a přitom ji popros, aby ti dala pár facek.

SLANG V PÁTÉ „B“

Von je tak „prdlej“, že sme z toho „vydřený“.

POVZDECH

To je votrava to sobotní vyučování. To nařídil jistě ten minister-skej školník Emerich.

ZE II. CYKLU

Řekni nám něco o povídce V. Hálka: Poldík Rumař!

Žák po chvíli zadumání: Hlavní postavou povídky

Poldík Rumař . . . je . . . Rumař Poldík.

Profesorka: Proved rozbor básně Jana Nerudy „Černé jezero!“

Student: Cosi nutká básníka, aby se ponořil do hlubin jezera.

To jsi již na vysoké, že je konec září a ještě nechodíš do školy?

Ale kdepak, to byl jen chmel, brambory a nyní řepa.

*Jsmo hrdi na to, že jsmo jedním z nejměkčích nerostů vůbec,
nejtvrdší nerost je diamant.*

Zařaď: kočka – šelma kočkovitá

zajíc – šelma zajícovitá

kamzík – šelma parohovitá

Hedvábnictví se dováželo z východu.

Bod 0° Celsia je směs lihu a tající vody.

V hrudním košíku máme samé cenné věci, například srdce.

*Alois Jirásek napsal jednu hru o lucerně, neb v té době nebyla
ještě elektrika.*

Dnes musí být vědci fyzicky zdatní, neb často rozbíjejí atomy.

Při fyzice v ZDŠ

STAROVĚKÉ ŘECKO

Řeční bohové sídlili na Olympu a v jeho těsném okolí.

Bůh moře byl Postilion.

Herkules byl Bůh těžké váhy.

Svobodní Řekové mohli chodit zadarmo do kina a do divadla.

Nesvobodní byli jenom otroci a ženatí.

Spartané byli od mládí vychováni pro ligové boje.

Stoikové se vyznačovali tím, že jim bylo všechno jedno, i když třeba už umřeli.

Známymi řeckými učiteli byli Sokrates, Platón a Saxofón.

Z galérie dobrušských lidiček

Ze svých pamětí vytáhl na světlo Karel Venclík.

V dobách první republiky nebyl nijaký blahobyť a proto se muselo v leckterých domácnostech šetřit. Aby byl na vánoce bohatší stůl, tak si hospodyně vykrmovaly husy. Bylo tomu tak i v jednom domě v tehdejší kostelní ulici. Na dvoře stála bedna a v ní husa, kterou si paní S. vykrmovala. Na tom dvoře v koutě stála jiná bedna, do které se sypal popel, který čas od času si některý malorolník odvážel na své políčko. V té předvánoční době si paní D. zavolala kamnáře, aby jí dal do pořádku sporák. Mistr přišel, sporák vymazal, saze vybral, sebral příslušnou odměnu, kterou v duchu proměnil v tekutinu co zahřívá útroby, protože k večeru venku zesílil mráz. Při odchodu povídá paní D.: „Kampak mám ty saze vysypat?“ „Na dvoře je bedna, tak je dejte tam.“ Poručeno – vykonáno. Na dvoře bylo už šero, bednu však přece uviděl, nadzvedl víko, saze vysypal a už spěchal na jednu k „Zahradníčkovům“.

Za chvíli jde paní S. krmit husu. Zvedne víko, ale husu nevidí a celá uděšená běží domů. „Dědóó, husa je pryč.. „Ale di, pojď se znovu podívat.“ Vzali velkou lampu a šli, za nimi dvě ratolesti. Když pořádně posvítili do bedny, ozvalo se radostné EJ-HÁ, EJHÁ. Ten pták ale nějakým zázrakem zčernal. Hospodyně zaúpěla, ale při bližším ohledání se zjistilo, že to jsou saze a nejen na huse, ale i v bedně. „To je ale nadělení,“ spráskla ruce hospodyně, „ale jen když je husa živá“. Přinesli vodu a začali drbat. Nejdříve husu a pak celou bednu, až to bylo všechno zase v pořádku. Fušku to ale dalo.

Doma se pak ještě dlouho dohadovali, který dobrák jim to udělal. Vysvětlení přišlo až ráno, když se na dvoře sešli nájemníci na kus řeči. Tak se přece jen zázraky nedějí.

svatební

šok *(Pro ochotu zestárl).*

Jedny ze slavných svateb v obřadní síni naší radnice.

Velké přípravy ustaraných rodičů, desítky pozvaných svatebních hostů. Do těchto horečných příprav přišla jako balzám přátelská nabídka: „Něco byste ušetřili, kdybych Vás přitom vyfotografoval sám“, říká známý, zuřivý fotoamatér, pracovník národního výboru. „Když náš úřad má sloužit, tak tedy ve všem“. Domluveno, ujednáno. Snímky se vyvolají a okopírují ihned po obřadu, svatební hosté si je sebou odvezou domů jako trvalou vzpomínku na neopakovatelný okamžik.

Svatební průvod kráčí po schodišti do radnice – aparát cvaká. Svatební průvod se řadí podle pokynů Věry k obřadu – aparát cvaká. Nevěsta je matkou upravována a naposledy jako svobodná si pudruje nos – aparát cvaká. Novomanželé si vyměňují prsteny a první manželský polibek – aparát cvaká. Manželé podepisují ortel, příbuzní gratulují, první přípitek, kamarádi navlékají ženichovi chomout – aparát cvaká, cvaká a cvaká.

A nyní trapem domů, kde je v koupelně vše připraveno k vyvolání a kopírování. Filmy se noří do lázně a autor netrpělivě čeká na výsledek díla. Na filmu však stále nic. Z jedné kádiny do druhé, z druhé do první, do vody a opět znovu.

Filmy mlčí. Bylo to strašné poznání. V tvůrčím nadšení šlo všechno obráceně – nejdřív ustalovač, potom vývojka a nakonec všechno do vylejváku.

Situaci musel nakonec zachránit opakovaný obřad příští sobotu. Všichni prohlašovali, že to bylo opět se stejnou nevěstou a týmž ženichem. Prý to poznali proto, že oběma již chyběl výraz slastného očekávání něčeho nového a krásného.

Nešťastného fotografa již nehledejte. Po přestálých útrapách mu skráně rozkvetly stříbrem a je z něj dědek.

Člověk vznikl z opice neandrtálské a musel se narovnat prací.
moudrost žáka ZDŠ

● Společenská kronika

Vzorem slušnosti je tajemník, který před vstupem si tuká i na dveře do vlastní kanceláře a pak se sám sobě slušně pozdraví.

Vzorem tajnostkáře je další tajemník, u kterého se dosud nepodařilo zjistit, jaké tajemství skrývá ve svém kufríku typu „doktor chudých,“ který nepouští z ruky ani při audiencích.

Vzorem pro „strážce pokladu“ je naše „Žalmanka“, které proslavený místní domek ještě populárnějšího našeho rodáka přirostl k srdci více, nežli mnoha mámám jejich vlastní ratolesti.

● Společenská KLINIKA

Proč ještě někteří naši občané čekají, až vykvetou fialky na hromádách smetí před jejich domky a chodí proto po silnici, kde se vydávají v nebezpečí silničního provozu?

Odkud se vynořují řidiči, kteří při jízdách městem rozhazují seno i slámu a domnívají se, že ulice budou vhodným prostředím pro studený odchov skotů?

Jaké cíle sledují „dobrodinci“, kteří sypou odpadky všude okolo Vaňatova dolu a myslí si, že je po nich bude uklízet národní výbor, který potřebuje volnou cestu pro kuka vozy s popelem?

Konkrétní odpovědi se jmény pachatelů budou odměněny vděčností pořádných občanů města.

Náš dědeček má rád včely. Když mu ale dá některá žihadlo, umře.

Odpověď žáka ZDŠ s obavou

KDYŽ TŘEŠNĚ ZRÁLY

Schylovalo se k létu a pod úrodou třešní se shýbaly větve nejen na Vrchách, ve Vrchovinách, ale i okolo Křovic. A právě toho rána, když se družstevní česáči chystali na bohatou sklizeň a ekonom sčítal, o kolik se zvýší dobírky, zahřměly nad Křovicemi motory Agroletu. Sucho hrozilo zničit i mimořádnou úrodu obilí za pomoci mšic, které zase hromadně likvidoval postřík shůry.

Tento nutný akt zasáhl nemilosrdně jak na třešně, tak třešnaře. Zprávy hlásaly, že postřík je jedovatý, postříkané třešně v okolí obilních polí nejedlé – zdraví škodlivé.

Když účetní družstva spočítal o kolik členstvo přijde, rozhodlo se představenstvo k zoufalému experimentu. Dobrovolně se přihlásila hrstka odvážlivců, po kterých by při nezdaru akce nezůstala plačící nemluvnata. Skupina, doprovázená celou obcí, procházela katastrem a udubovala se stromů, prohnutých pod hrozny červených, černých ba i žlutých třešní. Ku konci pouti (protože se zatím nic nedělo) – snědl každý člen expedice, včetně předsedy a jeho nejbližších spolupracovníků, po kile se stromů nejvíce napadených.

Pak se všichni odebrali do společenské místnosti JZD (protože hostinec byl uzavřen). Tam byl v pohotovosti ošetřující personál se zásobou léčivých bylin (heřmánek, lípový květ, babizna, pelyněk), plnotučným mlékem i lektvary zašpuntovanými nad 40 %.

Pozorování probíhalo v napjatém prostředí a sledován byl nejen každý pohyb, ale každé slovo odvážlivců. Protože po tříhodinovém pozorování byl výsledek negativní, byli všichni propuštěni do domácího ošetřování. Symposium, které se konalo druhého dne, prohlásilo třešně za jedlé a trhané na vlastní nebezpečí.

Experiment byl riskantní, ale vyplatil se. Na třešních JZD byla bohatá úroda sklizena. V nejistotě zůstali pouze ti, kteří zaváreli a lahvičky jim leží ve spížírnách k pozření při slavnostních banketech.

Cepů se dříve užívalo k výmlatu obilí a pánů.

Historické posláni cepu dle žáků ZDŠ

Kurs tance a společenského chování je každoročně svátkem pro děvčata a předstíranou otravou pro kluky v témže věku. Ti se musí vysvléci z triček a džinsů, vydrhnout si krk, umýt ofiny, navléknout bílé košile, tmavé obleky a nové lakýrky.

Letošní vyjímkou byl Jirka. Již dva dny před první lekcí chodil po ulici a předváděl se sousedům v novém, tanečním ohození. Však se táta důchodce něco našetřil, aby synátorovi zajistil materiální základnu pro vstup do společnosti. Sám velký tanečník uznal, že to jinak nejde. A máti si z platu ušetřila na nové šaty, ve kterých bude potomka doprovázet.

Když přišla očekávaná neděle, která v sokolovně začne od 17 hodin oddělovat talenty od anti a navazovat nové známosti pod přísným dohledem maminek, přihodilo se toto.

Jirka si ráno ještě vyjel do Dobrého na motocyklové závody se slibem příbuzných, že jej včas dopraví domů. V Dobrušce odtlouklo 16 a Jirka nikde. O půl páté stále nic. Máti ve svátečním běhá po ulici a zoufale vyhlíží známé vozidlo se synem. Ve tři čtvrtě na pět již prosí sousedy, aby šli uklidnit manžela, který jsa si vědom důležitosti první hodiny pro společenský růst ratolesti i vydání za nové oblečení, chce nadále zvyšovat rodinné vydání rozdupáním televizoru. V 17 hodin drama vrcholí. Otec s opaskem hlídá křížovatku a matka plačící v koutku kuchyně začíná svlékat parádní oblečení.

V 17.24 se do zatačky u měšťanky přiřítilo cizí auto a u Jirkových zabrzdlilo tak, že mračna prachu zakryla výhled. V této cloně prchá Jirka před pomstou otce velkým obloukem zadem domů. V 17.32 se znovu objevuje převléknutý a s matkou skáče do otevřeného vozu, který se řítí k sokolovně.

Včas se to již nestihlo. Úvodní slovní lekce tanečního mistra zůstala doma pro otce. Polku, kterou se začínalo, doučovala doma maminka.

Příčinou maléru však nebyl Jirka, ale vozidlo příbuzných, které v Dobrém ne a ne chytnout a tak se musela sehnat náhrada. Zda první taneční přechala televize, nevíme. Jak Jirka ucítil otcův hněv, se sousedé nedozvěděli. Skutečností však zůstalo, že tanečník Jirka od toho dne chodil do tanečních včas, protože po dobu jejich trvání měl zaražený nedělní vycházky.

Naše maminka nejdříve nebyla zaměstnaná, pak chtěla auto, tak se musela zaměstnat.

Máte z divadla nějaký veselý zážitek, MISTŘE?

... V RUSKÉ OTÁZCE jsem hrál jednoho z amerických novinářů, kteří se scházeli v baru sdělovat si své dojmy. Asi by jim bylo příliš smutno, tak popíjeli nějakou tu whisky. Samozřejmě, že barman naléval čaj, jak bylo nazkoušeno. Premiéra probíhala hladce, scházíme se u baru s Jirkou Hoňkem, Láďou Suchánkem a vysvětlujeme si situaci. Nic netuše objednávám „jednoho velikého“, barman Toník Kafka naleje jednou, dvakrát, třikrát. Jako správní Američané pijeme na „ex“. Hrknou to do sebe, ale zůstal jsem s otevřenými ústy a dlouho nemohl navázat nit hovoru. Protože to byla čistá místo čaje. A dovedete si představit, když člověk v domněnku, že vypije čaj, má najednou plnou – plná ústa tekutiny, která se paráz nedá spolknout? Láďa se mnou měl konverzovat podle textu. Vyzývám ho očima, všemožnou mimikou, aby mě z toho vysvobodil. Ale Láďa prohodil mezi zuby: „To bys rád mluvil, kdybys mohl, vid! To bys rád, ha, ha!“ a otočil se jako ostatní na scéně zády k publiku. Tlumený smích u diváků prošel, horší to bylo s kritikou tehdy přítomné poroty ...

... pamatuji se v SOUBOJI TALÁŘŮ, že vrah a svůdkyně odcházeli mezi diváky pod jeviště. Divadlo bylo zahráno tak dobře, že když jsem jako vrah odcházel se svůdkyní, kterou hrála Vlasta Ulrychová, dolů do hlediště – vedl nás obecní strážník Jirka Verner. Náhle vstala v první řadě diváků žena, chytla svůdkyni u krku, uplivila se a řekla: „Ty mrcho, co sis vysloužila, to máš!“ A já jsem nečekal až dostanu pár facek a raději jsem utekl dolů pod jeviště.
(ba)

**Kde je mnoho odpadků, tak tam byli lidé, kteří chodí za krásami
naší vlasti.**

Žáci ZDŠ se dívají kolem sebe

Zprávy Závodního klubu JAS Dobruška

Ve středu 9. a 23. ledna 1974 v LOUČKOVÉ SCÉNĚ ZK JAS v 15 hod.
loutková hra A. Rady:

KREJČÍ, ŠVEC A KAŠPÁREK

Sehraje „Svět loutek“ v režii Vl. Balcara, světla V. Vaněk, zvuk
J. Žďárek, stavba scén V. Endler, J. Dvořák a P. Ulrych, inspicie
J. Černík.

V úterý 15. ledna 1974 v sále KINA 70 ve 20 hodin

IV. KONCERT“ KPH v sezóně 1973/74

Milan Zelenka, přední čs. kytarista

Petr Messiereur – housle

Předprodej vstupenek u pokladny KINA 70, studující, vojsko,
členové KPH a žáci hudební výchovy mají slevu.

V pátek 25. ledna v klubovně ZK v 15 hodin
uzávěrka přihlášek do kursu

PSANÍ NA STROJI

lekce 1x týdně v den dohodnutý účastníky.

Kursovne za 20 vyučovacích hodin 75 Kčs vč. zápisného,

Ve čtvrtek 17. ledna v DVŮ Hradec Králové v 19.30 hodin
divadelní hra světového klasika H. Ibsena

HEDDA GABLEROVÁ

Poslední zájezd předplatitelů divadelní sezóny 1973.

Odjezd autobusy od ZK JAS v 18.30 hodin.

**Rodiče přišli ze schůze rodičovského sdružení. Nejdříve v kuchyni
vynadali učitelům, pak v pokoji MNĚ.**

Náš tatínek má podpis, jako když do něho někdo strčil.

Je nespravedlivé, že rodiče nemusí chodit na nápravný tělocvik.

Rodiče očima dětí

Plesová sezóna

V DOBRUŠCE

11. ledna 1974 pátek	MYSLIVECKÝ PLES V PULICÍCH
12. ledna 1974 sobota	PLES PRACUJÍCÍCH v sokolovně v Dobrušce
18. ledna 1974 pátek	STUDENTSKÝ PLES průmyslové školy v sokolovně v Dobrušce
26. ledna 1974 sobota	OKRESNÍ MYSLIVECKÝ PLES v sokolovně v Dobrušce
26. ledna 1974 sobota	PLES POŽÁRNÍKŮ V CHÁBORÁCH
2. února 1974 sobota	REPREZENTAČNÍ MLÁDEŽNICKÝ PLES v sokolovně v Dobrušce
3. února 1974 neděle odpoledne	DĚTSKÝ KARNEVAL v sokolovně v Dobrušce
9. února 1974 sobota	POŽÁRNICKÝ PLES v sokolovně v Dobrušce
16. února 1974 sobota	SPORTOVNÍ KARNEVAL v sokolovně v Dobrušce
23. února 1974 sobota	SPOLEČENSKÝ PLES ZK JAS v sokolovně v Dobrušce
1. března 1974 pátek	ZÁSTĚRKOVÁ ZÁBAVA v sokolovně v Dobrušce

Panoramatické kino 70 Dobruška

Pozor na začátky představení!

HRAJE V LEDNU 1974

1. úterý jen ve 20 hodin	TICHÁ DOHODA
2. středa v 17 a 20 hodin	Kirk Douglas v hlavní roli filmu režiséra Elia Kazana.
3. čtvrtek v 17 a 20 hodin	Americký barevný širokoúhlý film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs	
Mládeži nepřístupný!	
4. pátek jen ve 20 hodin	BAŽANTI
5. sobota v 17 a 20 hodin	Francouzská barevná hudební komedie se skupinou Les Charlots.
6. neděle v 17 a 20 hodin	Režie Cl. Zidi. Mládeži přístupný!
Vstupné 3, 4, 5 Kčs	
8. úterý v 17 a 20 hodin	HOŘÍCÍ SNÍH
Vstupné 4, 5, 6 Kčs	Sovětský širokoúhlý barevný film v české řeči. - Oslava statečnosti a hrdinství.
Sleva se poskytuje!	Režie G. Jegiazarov
Mládeži přístupný!	
9. středa jen v 17 hodin	POMSTA
10. čtvrtek v 17 a 20 hodin	Pokračování dobrodružného příběhu podle Jacka Londona „Mořský vlk“.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs	České znění. Rumunský barevný film v koprodukcí s NSR.
Sleva se poskytuje!	
Mládeži přístupný!	
9. středa jen ve 20 hodin	KNIHKUPEC, KTERÝ SE PŘESTAL
	KOUPAT. Švédský film režiséra J. Kulle.
23. středa jen ve 20 hodin	VDANÁ ŽENA
	Studie všedních dnů mladé Pařížanky.
	Jen pro členy filmového klubu!
11. pátek jen ve 20 hodin	TŘI CHLAPI NA CESTÁCH
12. sobota v 17 a 20 hodin	Veselé putování oblíbených hrdinů po deseti letech. Hrají: L. Lipský, J. Skopeček, L. Trojan, J. Libíček, Vl. Brodský a jiní. - Režie O. Lipský
13. neděle v 17 a 20 hodin	
Vstupné 4, 5, 6 Kčs	
Mládeži přístupný!	

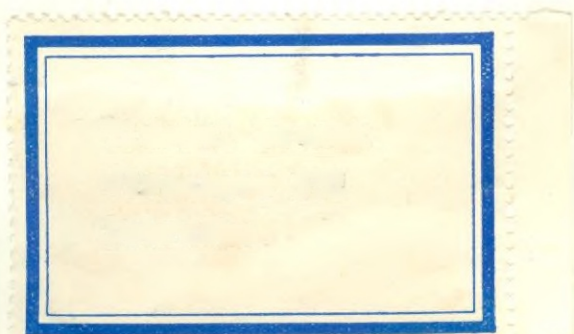
15. úterý jen v 17 hodin Vstupné 5, 6, 7 Kčs Mládeži přístupný! Sleva se poskytuje!	SLUŽEBNÍCI ĎÁBLA Historická komedie o lásce a statečnosti. - Sovětský barevný širokoúhlý film v českém znění.
15. úterý jen ve 20 hodin Vstupné obvyklé. Mládeži přístupný!	ZK JAS uvádí IV. KONCERT SEZONY Milan Zelenka – kytara Petr Messiereur – housle
16. středa v 17 a 20 hodin Vstupné 3, 4, 5 Kčs Mládeži přístupný!	LÁSKA Barevný český film o citových problémech dvou generací. Hrají: J. Schallerová, M. Dvorská, Vl. Šmeral a jiní. - Režie K. Kachyňa.
17. čtvrtek v 16.30 a 20 hod. 18. pátek v 16.30 a 20 hod. 19. sobota v 16.30 a 20 hod. 20. neděle v 16.30 a 20 hod. 21. pondělí v 16.30 a 20 hod. 24. čtvrtek jen ve 20 hodin 25. pátek v 16.30 a 20 hod. 26. sobota v 16.30 a 20 hod. 27. neděle v 16.30 a 20 hod.	LEV V ZIMĚ Katharine Hepburnová a Peter O'Toole v hlavních rolích historického filmu z doby Jindřicha II. Anglický barevný 70 mm velkoformát v koprodukcí s USA. Režie A. Harvey. Vstupné 14, 18, 20 Kčs Mládeži nepřístupný!
22. úterý v 16 a 20 hodin Vstupné 5, 6, 7 Kčs Sleva se poskytuje Mládeži přístupný!	... A JITRA JSOU ZDE TICHÁ Sovětský barevný dvoudílný film o děvčatech, která chtěla žít. Režie S. Rostockij.
23. středa jen v 17 hodin Vstupné 3, 4, 5 Kčs Sleva se poskytuje Mládeži přístupný!	KRIMINÁLKA ZASAHUJE Zloděj psů a Profesor ničeho v rumunské filmové komedii. Barevný film v české řeči.
29. úterý jen ve 20 hodin 30. středa v 17 a 20 hodin 31. čtvrtek v 17 a 20 hodin Vstupné 4, 5, 6 Kčs Mládeži nepřístupný!	VZALI NOHY NA RAMENA Nebojácný útěk před nepřítelem. Hrají Marlene Jobertová, M. Piccoli aj. Francouzsko-italský barevný film.
V únoru uvádíme 70 mm film	AFRICKÝ SLON
V březnu uvádíme 70 mm film	WEST SIDE STORY
V dubnu uvádíme 70 mm film	MY FAIR LADY

Hrajeme pro mladé diváky

6. neděle ve 14.30 hodin Vstupné 2 a 3 Kčs	PYŠNÁ PRINCEZNA Oblíbená česká pohádka podle B. Němcové.
13. neděle ve 14.30 hodin Vstupné 2 a 3 Kčs	VLK SAMOTÁŘ Jugoslávský barevný dětský film z přírody v české řeči.
20. neděle ve 14 hodin Vstupné 2 a 3 Kčs	NEVDĚK SVĚTEM VLÁDNE Nová barevná pohádka NDR hraná v české řeči.
27. neděle ve 14 hodin Vstupné 2 a 3 Kčs	DUMBO Americký kreslený film Walta Disneye.

Změna programu vyhrazena • Předprodej vstupenek týden před uvedením filmu • Písemné i telefonické objednávky vyřizuje KINO 70 Dobruška, telefon 315, pošt. sm. č. 51801 • Zamluvené vstupenky nutno vyzvednout 30 minut před představením, jinak budou prodány. Pokladna otevřena od 13 hodin, v sobotu a neděli 2 hodiny před představením • Pondělí volný den • Přicházejte včas, jinak budete do hlediště uvedeni až po promítnutí týdeníku.

Městský národní výbor
v Dobrušce

Poštovné úvěrováno

KULTURNÍ KALENDÁŘ DOBRUŠKA

1974

Vydává Městský národní výbor v Dobrušce.

Cena výtisku 2,- Kčs

Roční předplatné 15,- Kčs

Tisk VČT Pardubice, provoz 15 Rychnov nad Kněžnou